

หน้า

มะขาม (Tamarindus indica Linn.) ถือว่าเป็นพืชที่มีเมืองของทวีปเอเชียและแอฟริกา (Roberto, 1983) ปัจจุบันมีปลูกทั่วไปในประเทศไทยและต่างประเทศ ไทยเองนี้ ในปี 2529/30 มีพื้นที่เพาะปลูก 229,435 ไร่ (อากรที่ 2534) แต่งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมะขามยังนับว่ามีน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการผลิตต้นตอ การขยายพันธุ์มะขามในปัจจุบันเป็นการขยายพันธุ์โดยการทากกึงเก้อน 100 เปอร์เซ็นต์ สันนิ (2523) กล่าวว่า การใช้ต้นตอที่เพาะจากเมล็ดจะได้ต้นพันธุ์ที่มีระบบราชแก้วที่แข็งแรง ระบบราชลิก สามารถทนแล้งได้ดีเนื่องจากต้นน้ำได้ดีในระดับลักษณะได้ แต่มีปัญหาการเตรียมต้นกล้าใช้เวลานานเป็นปี เนื่องจากขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำต้นที่เหมาะสม สักหรับการทำงานกึงควรจะมีขนาดประมาณ 5 มิลลิเมตร หรือเท่ากับขนาดแห่งดินสองตัว (Roberto, 1983) ถ้าสามารถเพาะต้นกล้าให้มีขนาดพอเหมาะสมสักหรับทำงานกึง ได้ภายใน 5-6 เดือน โดยเพาะในเดือนกรกฎาคมซึ่งมะขามเริ่มให้ผลผลิตและต้นกล้าได้ขนาดพอเหมาะสมในเดือนมิถุนายน ซึ่งเป็นต้นฤดูฝน ก็จะเป็นจังหวะที่ดีในการนำหัวทากกึง เนื่องจาก การทากกึงจะมีความนิยมน้ำต้นกล้าหัวทากกึงทั้งถุง โดยไม่มีการถอนต้นกล้า การทากกึงถุงจะเป็นการประหยัดแรงงานในการรดน้ำแก้ต้นทากกึงอีกด้วย

สันนิ (2523) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของต้นกล้าพืชได้แก่ แสง อุณหภูมิ ความชื้น และธาตุอาหาร นอกจากนี้ในพืชหลายชนิดขนาดของถุงห้ามมีผลต่อวัย (Keever et al, 1985) ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่สามารถควบคุมได้่าย ซึ่งได้แก่ปัจจัยแสง ขนาดของถุงห้าม ธาตุอาหาร ได้แก่ ธาตุไนโตรเจน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของพืชเป็นอย่างยิ่ง ส่วนปัจจัยภายในต้นพืชเองนั้นได้แก่สารควบคุมการเจริญเติบโต เช่น สารจินเบอเรลลิน เนื่องจากสารกลุ่มนี้ช่วยเร่งการเจริญเติบโตของต้นกล้าได้ดี (Hartmann and Kester, 1972) นอกจากนั้นก็มีปัจจัยเกี่ยวกับปริมาณอาหารที่จะสม่ำเสมอต่อการออกซิเจนจากการหายใจ ซึ่งจากการศึกษาของ Wetzel (1975) พบว่าเมล็ดถ้าปลูกที่มีน้ำหนักมากและมีขนาดใหญ่ จะมีความแข็งแรงสูงกว่า

เมล็ดที่มีน้ำหนักน้อยและมีขนาดเล็ก และผลการทดลองยังปรากฏด้วยว่าต้นกล้าอายุ 30-80

วัน เมล็ดพันธุ์ถูกเหลืองนานาด้วยจะมีความสูงมากกว่าต้นกล้าจากเมล็ดพันธุ์ขนาดเล็ก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของต้นกล้ามะขาม เมื่อได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอกได้แก่ ปัจจัยเรียบ ปัจจัยเอมโมเนียมชัลเฟต ความชื้นแสง ขนาดของถุงช้า และปัจจัยภายในได้แก่กรดจิบเบอเรลลิก และน้ำหนักเมล็ด ในระดับที่ต่างกัน

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved